

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Лига социјалдемократа Војводине
09. јануар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

Датум издања: 09-01-2014			
Организација	Број	Прилог	Вредности
01	013-36	14	

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

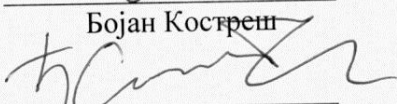
Народни посланици, на основу члана 107. став 1. Устава Републике Србије и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине Републике Србије подносе **Предлог закона о изменама и допунама Закона о избору народних посланика.**

За представника предлагача одређен је народни посланик Бојан Костреш.

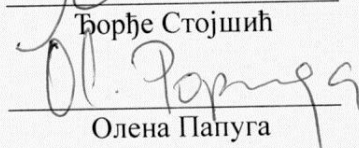
НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

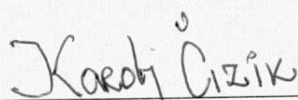
Бојан Кострен

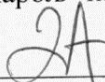
Борђе Стојшић

Олена Папуга

Карољ Чизик

Драган Андрић

ПРЕДЛОГ

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗБОРУ НАРОДНИХ ПОСЛАНИКА

Члан 1.

У Закону о избору народних посланика ("Сл. гласник РС", бр. 35/2000, 57/2003 - одлука УСРС, 72/2003 - др. закон, 75/2003 - испр. др. закона, 18/2004, 101/2005 - др. закон, 85/2005 - др. закон, 28/2011 - одлука УС, 36/2011 и 104/2009 - др. закон), члан 4. мења се и гласи:

„Члан 4.

Посланици се бирају у Републици Србији, на основу листа политичких странака, страначких коалиција, других политичких организација и листа које предложи групе грађана (у даљем тексту: изборна листа).“

Члан 2.

После члана 4., додају се чл. 4а-4в, који гласе:

„Члан 4а

Посланици се бирају у Републици Србији у пет изборних јединица:

I изборна јединица - Севернобачки округ, Западнoбачки округ, Јужнобачки округ, Севернобанатски округ, Средњебанатски округ, Јужнобанатски округ и Сремски округ;

II изборна јединица - територија Града Београда утврђена законом,

III изборна јединица – Мачвански округ, Колубарски округ, Златиборски округ, Моравички округ, Рашки округ, Шумадијски округ, Подунавски округ и Расински округ;

IV изборна јединица - Браничевски округ, Поморавски округ, Борски округ, Зајечарски округ, Топлички округ, Нишавски округ, Пиротски округ, Јабланички округ и Пчињски округ;

V изборна јединица - пунолетни пословно способни држављани Републике Србије са пребивалиштем ван подручја прве четири изборна јединице.

Члан 4б

Број посланичких мандата у свакој изборној јединици одређује се сразмерно броју уписаних бирача у бирачки списак на територији изборне јединице за избор посланика у Народну скупштину Републике Србије, тако да свакој изборној јединици припада следећи број мандата:

I изборна јединица – 65 мандата;

II изборна јединица - 55 мандата;

III изборна јединица – 63 мандата;

IV изборна јединица - 63 мандата;

V изборна јединица – 4 мандата.

Члан 4в

Посланички мандати расподељују се сразмерно броју добијених гласова.“

Члан 3.

Члан 6. мења се и гласи:

„Органи за спровођење избора су изборне комисије и бирачки одбори“.

Члан 4

У члану 7. речи: „Републичка изборна комисија“, замењују се речима: „изборне комисије“.

Члан 5.

Члан 10. мења се и гласи:

„Право да бира посланика има пунолетан пословно способан држављанин Републике Србије са пребивалиштем на подручју изборне јединице у којој остварује изборно право (у даљем тексту: бирач).

Право да буде биран за посланика има пунолетан пословно способан држављанин Републике Србије са пребивалиштем у Републици Србији.“

Члан 6.

После члана 32. додаје се нови члан 32а који гласи:

„члан 32а

Изборне комисије су:

1. Републичка изборна комисија
2. изборне комисије изборних јединица (у даљем тексту изборна комисија).“

Члан 7.

У Закону у глави V ОРГАНИ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ИЗБОРА назив одељка 2. мења се и гласи: 2. „Изборне комисије“

Члан 8.

У члану 33. став 1. мења се и гласи:

„Републичку изборну комисију у сталном саставу чине председник и десет чланова које именује Народна скупштина Републике Србије на предлог посланичких група у Народној скупштини Републике Србије, а у проширеном саставу и по један представник подносиоца изборних листа који је предложио кандидате за посланике у најмање три изборне јединице у Републици.“

Члан 9.

Члан 34. мења се и гласи:

„Републичка изборна комисија:

1. стара се о законитом спровођењу избора,
2. прати примену и даје објашњења у вези са применом овог закона, нарочито о спровођењу гласања у иностранству,
3. усклађује рад и врши надзор над радом изборних комисија у поступку спровођења избора и даје им упутства у погледу спровођења поступка избора
4. утврђује јединствене стандарде за изборни материјал,
5. прописује обрасце и правила за спровођење изборних радњи прописаних овим законом,
6. организује техничку припрему за изборе,
7. прописује врсту спреја из члана 68. став 4. овог закона,
8. одређује изборне акте који јој се достављају,
9. прописује начин проглашења изборних листа,

10. објављује укупне резултате избора,

11. подноси извештај Народној скупштини Републике Србије о спроведеним изборима,

12. доставља податке органима надлежним за прикупљање и обраду статистичких података,

13. обавља и друге послове предвиђене овим законом.

Републичка изборна комисија доноси пословник о свом раду.

Обрасце из тач. 4. и 5. овог члана Републичка изборна комисија је дужна да у року од пет дана од дана расписивања избора стави на располагање учесницима у изборима.“

Члан 10.

После члана 35. додају се два нова члана 35а и 35б који гласе:

„Члан 35а

Изборну комисију у сталном саставу чине председник и шест чланова, који имају заменике.

Изборна комисија има секретара, који учествује у раду комисије без права одлучивања.

Секретар изборне комисије изборне јединице има заменика.

За председника, заменика председника, секретара и заменика секретара изборне комисије и именује се лице које је дипломирани правник.

Изборну комисију, секретара и заменика секретара изборне комисије именује Републичка изборна комисија на предлог органа општине, града, односно општина за чију територију се образује изборна комисија изборне јединице.

Седиште изборне комисије је у седишту изборне јединице.

Члан 35б

Изборна комисија:

1. стара се о законитом спровођењу избора у изборној јединици,
2. организује техничку припрему за изборе,

3. одређује и оглашава у "Службеном гласнику Републике Србије" број и адресу бирачких места, најкасније 20 дана пре дана одређеног за одржавање избора,
4. образује бирачке одборе и именује председника и чланове бирачких одбора.
5. утврђује да ли су изборне листе састављене и поднете у складу са овом законом,
6. доноси решење о проглашењу изборне листе,
7. утврђује број гласачких листића за бирачка места и записнички их предаје бирачким одборима,
8. утврђује резултате гласања у изборној јединици, као и број гласова за сваку изборну листу,
9. утврђује број мандата који припадају свакој изборној листи,
10. одређује начин чувања и руковања изборним материјалом,
11. утврђује и објављује резултате избора,
12. утврђује број мандата који припадају свакој изборној листи,
13. доставља податке о изборима органима надлежним за прикупљање података,
14. обавља и друге послове утврђене овим законом,“

Члан 11.

Члан 36. став 1. мења се и гласи:

„Бирачки одбор у сталном саставу чине: председник и најмање два члана, а у проширеном саставу и по један представник подносиоца изборне листе који је предложио најмање три четвртине кандидата за посланике од укупног броја посланика који се бира у изборној јединици, као и највише два заједничка представника других подносилаца изборних листа у тој изборној јединици.“

Члан 12.

У члану 40. додаје се нови став 1. који гласи:

“Једно лице може бити кандидат само на једној изборној листи и само у једној изборној јединици.“

Досадашњи ст. 1.-3. постају ст. 2.-4.

Члан 13.

У члану 43. став 1. мења се и гласи :

“Изборна листа за једну изборну јединицу је утврђена кад је својим потписима подржи најмање 7000 бирача у изборној јединици.,,

После става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Уколико се подносилац листе кандидује у више изборних јединица, изборна листа за сваку наредну изборну јединицу је утврђена када је својим потписима подржи додатних 1000 бирача у изборној јединици.,,

Досадашњи ст. 2-4. постају ст. 3-5.

Члан 14.

После члана 43. додаје се нови члан 43а који гласи:

„Члан 43а

Политичке странке националних мањина и коалиције политичких странака националних мањина могу предлагати кандидате за посланике, које својим потписима подржи најмање 1.000 бирача по изборној јединици.“

Члан 15.

У члану 47. иза речи: „кандидата“ додају се речи: „у изборној јединици.“

Члан 16.

У члану 59. додаје се нова тачка 1. која гласи.

„1. ознаку изборне јединице,“

Досадашње тачке 1-3. постају тачке 2- 4.

Члан 17.

У члану 78. став 3. мења се и гласи:

“Републичка изборна комисија прописује садржај и облик обрасца записника о раду изборне комисије.“

Члан 18.

Члан 82. мења се и гласи:

„Изборна комисија расподељује мандате применом система највећег количника.

Мандати се расподељују тако што се укупан број гласова који је добила свака поједина изборна листа у изборној јединици подели бројевима од један до закључно са бројем који одговара броју посланика који се бира у тој изборној јединици.

Добијени количници разврставају се по величини а у обзир се узима онолико највећих количника колико се посланика бира у тој изборној јединици . Свака изборна листа добија онолико мандата колико тих количника на њу отпада.

Ако две изборне листе или више изборних листа добију исте количнике на основу којих се додељује један мандат а нема више нерасподељених мандата, мандат ће се доделити листи која је добила укупан већи број гласова.

Ако ниједна изборна листа није добила најмање 5% гласова, расподела ће се извршити на начин одређен у ст. 1. до 3. овог члана.“

Члан 19.

У члану 86. став 1. мења се и гласи:

„Резултате избора Републичка изборна комисија објављује у року од 24. часа од часа пријема извештаја изборних комисија.“

Члан 20.

У чл. 30. ст. 1, 4. и 5., члан 36. ст. 4. и 5., члан 40а у ставу 3., члан 44. у ставу 1. и 2., члан 45. у ставу 1. и 2., члан 46. у ставу 1., 2. и 3., члан 47. ст. 1. и 3., члан 58. став 6., члан 60. став 1., 2. и 4., члан 62. став 1., члан 64., члан 69. у ставу 4., члан 76., став 3. и 6, члан 77., члан 78. став 1. и 2., члан 81. у ставу 4, члан 84., члан 86. став 2., члан 87., члан 89., члан

90., члан 91., члан 92. став 4. алинеја 3. и члан 109. реч „Републичка“ у одговарајућем падежу брише се.

Члан 21.

У чл. 95., 96., и 97. уместо речи „Републичка“ у одговарајућем падежу ставља се реч „надлежна“ у одговарајућем падежу.

Члан 22.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у Службеном гласнику Републике Србије.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Предлога закона о изменама и допунама Закона о избору народних посланика садржан је у члану 2. у ставу 1. Устава Републике Србије којим је утврђено да сувереност потиче од грађана који је врше референдумом, народном иницијативом и преко својих слободно изабраних представника, затим у члану 52. Устава Републике Србије којим је утврђено да сваки пунолетан, пословно способан држављанин Републике Србије има право да бира и да буде биран, као и да је изборно право опште и једнако, да су избори слободни и непосредни, а гласање је тајно и лично, као и то да изборно право ужива правну заштиту у складу са законом, затим у члану 53. Устава Републике Србије у ком је утврђено да грађани имају право да управљају јавним пословима и да под једнаким условима ступају у јавне службе и на јавне функције, у члану 97. тачка 3. Устава Републике Србије којим је утврђено да Република Србија уређује територијалну организацију Републике Србије, као и у члану 176. у ставу 1. којим је утврђено да грађани имају право на аутономну покрајину и локалне самоуправе, које остварују непосредно или преко својих непосредно изабраних представника.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Устав Републике Србије утврђује право грађана да бира и да буде биран као и да је изборно право опште и једнако, да су избори слободни и непосредни, а гласање је тајно и лично, као и то да изборно право ужива правну заштиту у складу са законом (члан 52. Устава). Грађани имају право да учествују у управљању јавним пословима и да под једнаким условима ступају у јавне службе и на јавне функције (члан 53. Устава). Такође, чланом 100. ставом 1. Устава Републике Србије прописано је да Народну скупштину чини 250 народних посланика, који се бирају на непосредним изборима, тајним гласањем, у складу са законом. Из изложеног произлази да је Устав законодавцу препустио да уреди изборни систем који ће у највећој могућој мери омогућити грађанима да буду репрезентовани на онај начин који ће допринети остваривању њихових потреба и интереса и бољем и квалитетнијем животу. Важећи Закон о избору народних посланика у члану 4. прописује да се посланици бирају у Републици Србији, као једној изборној јединици, на основу листа политичких странака, страначких коалиција, других политичких организација и листа које предложи групе грађана (у даљем тексту: изборна листа).

Примена оваквог решења из овог закона у пракси је показала велике недостатке, а један од најозбиљнијих је тај да нису сви делови Србије равномерно заступљени. Имамо ситуацију да је тако удео бирача града Београда у укупном броју бирача око 22 посто, а да је број посланика из Београда у Народној скупштини 89, што је око 36 одсто укупног броја посланика. Годинама у назад у Србији се дешава ситуација да југ Србије има несразмерно мали број народних посланика у односу на број бирача.

Стога, најбољи начин да се тај недостатак изборног система превазиђе јесте подела Србије на изборне јединице. Чак и током деведесетих година Србија је имала поделу на изборне јединице, тако да постоје разлози да се једном равномерном поделом, која би уважила специфичности свих крајева Србије, а то је, да се по овом предлогу, у Србији уведе подела на пет изборних јединица.

Према том предлогу, АП Војводина би била једна изборна јединица, град Београд друга, централна Србија би била подељена на источну и западну изборну јединицу, а петом би припадали грађани Републике Србије који немају пребивалиште на територијама ове четири изборне јединице.

Карактеристика постојећег система је, дакле, да у њему грађани могу слободно да гласају, али не могу и да бирају. Тиме се, у великој мери, угрожава уставни принцип непосредности избора. Поделом на пет изборних јединица у много већој мери се поштује воља бирача и истовремено јача репрезентативност Народне скупштине.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ПОЈЕДИНИХ РЕШЕЊА

Одредбом члана 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о избору народних посланика мења се члан 4. Закона о избору народних посланика ("Сл. гласник РС", бр. 35/2000, 57/2003 - одлука УСРС, 72/2003 - др. закон, 75/2003 - испр. др. закона, 18/2004, 101/2005 - др. закон, 85/2005 - др. закон, 28/2011 - одлука УС и 36/2011 и 104/2009 - др. закон) брише се постојћа одредба о Србији као једној изборној јединици и обезбеђује се репрезентативност свих делова Србије.

Чланом 2. Предлога о изменама и допунама Закона о избору народних посланика се после постојећег члана 4. додају три нова члана 4а-4в којима се редом предвиђа:

4а- Уместо досадашњег предлога у ком је Србија једна изборна јединица, увело би се пет нових изборних јединица и то да АП Војводина буде једна изборна јединица, град Београд друга, централна Србија би била подељена на источну и западну изборну јединицу, а петом би припадали грађани Републике Србије који немају пребивалиште на територијама ове четири изборне јединице.

46-овим чланом се предвиђа да се број посланичких мандата у свакој изборној јединици одређује сразмерно броју уписаних бирача у бирачки списак на територији изборне јединице за избор посланика у Народну скупштину Републике Србије.

4в- оим чланом је предвиђено да се мандати распоређују сразмерно броју добијених гласова.

Чланом 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о избору народних посланика, којим се мења члан 6. Закона о избору народних посланика, предвиђа се да су органи за спровођење избора сада изборне комисије и бирачки одбори.

Чланом 4. се врши измена постојећег члана 7. Закона о избору народних посланика, а све у складу са изменама у члану 3. Предлога закона, те се поред чланова Републичке изборне комисије, у заштити изборних права уводе и изборне комисије изборних јединица.

Чланом 5. врши се измена постојећег члана 10. Закона о избору народних посланика, а све у складу са предложеном поделом на изборне јединице, уместо досадашње једне изборне јединице на територији читаве Републике Србије, па се право пословно способног, пунолетног бирача, који је држављанин Републике Србије, да бира посланика и да буде биран за посланика дефинише као право сваког бирача да своје изборно право остварује на подручју изборне јединице у којој остварује изборно право и на којем има пребивалиште.

Чланом 6. се после члана 32. Закона о избору народних посланика додаје нови члан 32а у ком се поред Републичке комисије додају и изборне комисије изборних јединица као друга врста изборних комисија у складу са предложеном поделом на више изборних јединица.

Чланом 7. врши се измена назива одељка 2. у оквиру главе V Органи за спровођење избора у „Изборне комисије“, уместо назива „Републичка изборна комисија“ у складу са предложеним изменама.

Чланом 8. мења се постојећи члан 33. став 1. Закона о избору народних посланика који прописује да Републичку изборну комисију у сталном саставу чине председник и десет чланова које именује Народна скупштина Републике Србије на предлог посланичких група у Народној скупштини Републике Србије, а у проширеном саставу и по један представник подносиоца изборних листа који је предложио кандидате за посланике у најмање три изборне јединице у Републици. Овом изменом се проширује састав републичке изборне

комисије у складу са предложеним изменама на пет изборних јединица, а представници у Републичкој изборној комисији би осликавали предложену поделу на пет изборних јединица.

Чланом 9. мења се постојећи члан 34. Закона о избору народних посланика, где се Републичкој изборној комисији осим постојећих надлежности даје и та да усклађује рад и врши надзор над радом изборних комисија у поступку спровођења избора и даје им упутства у погледу спровођења поступка избора. Ово је очекивано с обзиром на то да се Предлогом закона предвиђа нови орган, изборна комисија, па се, стога, мења и надлежност Републичке изборне комисије. Такође, неке од надлежности се преносе на изборне комисије, као што су образовање бирачких одбора и именовање председника и чланова бирачких одбора, утврђивање да ли су изборне листе састављене и поднете у складу са законом, начин руковођења и чувања изборног материјала и др.

Чланом 10. се после члана 35. постојећег Закона, додају два нова члана 35а и 35б:

35а-који прописује састав изборне комисије у сталном саставу, који услов мора испунити председник, заменик председника, секретар и заменик секретара изборне комисије, да их именује Републичка изборна комисија и где им је седиште.

35б- пропиује надлежности изборне комисије.

Одредбом члана 11. мења се постојећи члан 36. став 1. који предвиђа да бирачки одбор у сталном саставу поред постојећег решења, чине и у проширеном саставу по један представник подносиоца изборне листе који је предложио најмање три четвртине кандидата за посланике од укупног броја посланика који се бира у изборној јединици, као и највише два заједника представника других подносилаца изборних листа у тој изборној јединици, у складу са посебним изборним листама за сваку изборну јединицу.

Чланом 12. предвиђа се то да једно лице може бити само на једној изборној листи и у само једној изборној јединици како се новом поделом не би дошло до нових злоупотреба.

Чланом 13. мења се члан 43. став 1. постојећег Закона и додаје се још један став 2. којим се предвиђа решење утврђења изборне листе за једну изборну јединицу, а у ставу 2. је предвиђен случај у ком се подносилац листе кандидује у више изборних јединица.

Чланом 14. се после постојећег члана 43. додаје члан 43а којим се прописује случај у којем политичке странке националних мањина могу предлагати кандидате за посланике и то ако их својим потписима подржи најмање 1000 бирача по изборној јединици. Смисао ове одредбе је да се постигне боља заступљеност грађана, тј. да изборне листе пријављују оне организације које немају довољну заступљеност бирача.

Чланом 15. се врши техничка допуна где се иза сваког „кандидата“ додају речи „у избоној комисији“.

Чланом 16. се мења постојећи члан 59. Закона о избору народних посланика, где се додаје нова тачка 1. и њом се допуњује садржај гласачког листића.

Чланом 17. предвиђа се измена у односу на предлог закона о увођењу новог органа, па тако Републичка изборна комисија прописује садржај и облик обрасца записника о раду изборне комисије.

Члан 18. усаглашава се са предложеним решењем о увођењу изборних комисија, па тако изборна комисија расподељује мандате применом система највећег количника, утврђује се начин расподеле мандата, разврставање добијених количника и случајеви у ком две или више изборних листа добију исте количнике.

Чланом 19. предвиђа се краћи рок у ком републичка изборна комисија објављује резултате избора и он износи 24 часа.

Чланом 20. и Чланом 21. врши се усаглашавање са предложеним решењима па се у члану 2. брише реч „Републичка“ где је то шредвиђено, а у члану 21. се додаје реч „надлежна“ где је то неопходно.

Чланом 22. прописује се ступање на снагу овог Предлога закона.

IV. АНАЛИЗЕ ЕФЕКТА ЗАКОНА

Изменама и допунама Закона о избору народних посланика којим се предвиђа увођење пет изборних јединица и правилнија расподела мандата, а тиме и веродостојнија представљеност грађана Републике Србије у Народној скупштини отклониће све мањкавости предходног решења у којем су неки делови територије много боље представљени у Народној скупштини од других и тиме отклонити могућност кршења Устава Републике Србије у делу који се односи на непосредност изборног права.

V. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна средства у буџету Републике Србије.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа

5 народних посланика Посланичке групе Лига социјалдемократа Војводине, чији је представник народни посланик Бојан Костреш

2. Назив прописа

Предлог Закона о изменама и допунама Закона о избору народних посланика
(*Draft Law amending and completing the Law on the Election of Members of Parliament*).

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум), односно с одредбама Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Прелазни споразум):

а) Одредба Споразума и Прелазног споразума која се односе на нормативну саржину прописа

Не постоје одредбе Споразума и Прелазног споразума које се односе на нормативну садржину прописа.

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума и Прелазног споразума

/

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума

/

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума

/

д) Веза са Националним програмом за интеграцију Републике Србије у Европску унију

/

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније

а) Навођење одредби примарних извора права Еевропске уније и оцене усклађености са њима

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима

/

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима

/

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,

/

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније

/

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права.

Будући да не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, уз овај предлог закона се не доставља Табела усклађености.

6. Да ли су претходно наведени извори права ЕУ преведени на српски језик?

Не.

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик ЕУ?

Не.

8. Учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

Не.

Потпис руководиоца органа органа државне управе, односно другог овлашћеног предлагача прописа, датум и печат

Београд, 8. јануар 2014. године

ПРЕДСТАВНИК ПРЕДЛАГАЧА
НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Бојан Костреш